

עין משפט
נר מצוה
כו:

א [מ״י] פ״ד מהלכות תמידין
הלכה יא:
לד ב מ״י פ״י מהלכות
תמידין הלכה ו:
לה ג שם הלכה ח:
לו ד שם פ״ד הלכה ג:
לז ה ו מ״י פ״ו מהלכות
מעשה הקרנות הלכה ח
יח:
לח ז שם הלכה יט:
לט ח מ״י פ״ז מהלכות
ביאת מקדש הלכה ו:

גליון הש"ס

גם! אין סומכין. ע"י תענית
כ ע"כ תר"ה איבער להו:

רבינו חננאל

החור קרב נתיב כי יאמר
אל פתח אלה ויחזי. מדוע
ובשבת שבתוך החג
הוא? חלוצות של שש
מחז אשן מנסים
אל המחדל של שחר. אז
סיד המחדל במידל של
המחז. בחזי מושגת
יב במחדל של הערבים
כיד, עצמו נט, וכו' כשר
גויז ערבים. אחזי בעלזות
של מ. חזי. אחזי במחדל
של הערבים. אל ש"מ
אן מנסים ש"מ. מנא. ל
שחזי של בין הערבים
עזן גויז ונאמר ערבי
עצם של האז. ורדשי
אל המחדל של הערבים
ומשען ערבי שים. אחזי
השענות ערבי שים. אחזי
רזי ערבי שים. אחזי
ל. כ. פ. ערבים שים
מנא חזי של שחר
יב כדנן חזי של שחר
וככר ערבי ערבי.
ובתו מוסים במידל של
שחר. אחזי בעלזות של
שחר. וכל שבת
יב ורדשי במידל של שחר
ושם שים של כוזי לבנה
של חזם חזים היב
ואז חזי שבת שבתוך חזי
אל ורדשי של שחר
לבנה. אחזי בעלזות של
שחר. ואשקני והמזי
מפמים. ורדשי אחזי
מחזת חזי ומסח אחזי
במחזת חזי. ורדשי אחז
אל רדשי וכל רדשי
ליקור. כי ורדשי אל רדשי

הקרינו

וְדָא בַר אֲלֵיעִזֵּר בֶּן יִצְחָק וְדָא בְרִי יְהוּדָה כִּן הִיא הִגָּה
בְּכָל הַסְפָּרִים אֲנִל רַשִׁי מוֹחָקָה וְגִרְסָא אֲנִל כְּרִי וְגִרְסָא
וְדָא כְּרִי יְהוּדָה כִּלְפָּרֵשׁ וְהַמְנִיעַ יִזוּ פִי כָּל בּוֹקֵר הֵי יִזוּ
זוּת וְלֹא מִשְׁחָתָה לֵּה אֲלֵכְךָ שֶׁחֶסֶד כָּל הַכְּהֵנִים הוֹסִין כָּל
דְּהִינֵי יִזוּ הוֹסִין כְּמִנְדִּי

וירומת הדגן וחד המעלה
מכבש למזנח ומיר דקטור
הרי י"ו והינני דלל כרלכ"ז
היהודי דלכרלכ"ז יציר לכו
עלה ליכרים מכבש למזנח
היה ציר לכו חד דמחמה ומה
רש"י אחלי קאמר דלל כר'
היה דלל ומה פייס למח
היה הוה ואל"כ איכא י"ו ג"ל
ליה להש"ס ד"יו קאמר
התם שזוקן ע"י פייס קאמר
הו עובד הו המפשט וההנחה
עליה למערה ולי משה
צור לא חשיב לכו וזה קא
התם אלל ע"כ לא קא חשיב
שזוקן ע"י פייס ונחמה
היה לא הוה פייס כלל
התם לעיל וגירסא שנספרים
ר"י ואין לדמות מהל דאמר
משכחת תנא לאות לא חתם
הש"ס לא הוה משכח תנא
ה' פייסין וזה תנא דהכא
ה' י"ו אית לה' פייסין
לא אחלי לא ידע להל גרימא
פר קרב בב"ד הראש
ה' קשה לי דהכא לא חשיב
הליבו ולא דרך מיתור ולא
ליו ולא דרך הפסול ואני
ה' סדר חסם לי ונעלי משה
ליה למיתמי הראש והרגל
וקמני סדו הרגל בשנים
ליה הרגל לא שמאל בשנים
עיקר נדידה ואקדמיה משה
נמי גבי טלה מתינה כהדי
וקקן ורגל שמאל וכיון דתנא
לא סגי לה דחד הכן תנא נמי
הוא כג' וכיון דבעי למיתמי
הוא נדידה הוה ואקדמיה י'
וקמני גבי טלה והדין תנא
לל חד חד וזה אלל חד כהן
ה' נקידהל דרשא ב' דיות
ה' דפועת:

הקרינו

בשלושה שתי ידיים בשנים ושתי דפנות בשנים הקרובים
שלושה יכ"א בקרבות ציבור אבל בקרבן יחיד אם
הפשיט וניתוחו של אלו ואלו שוין: **גמ'** תנא הפשט
אמר חזקה מניין להפשט וניתוחו ששוה כזר שנא
הכהן אש על המזבח נתית אש בעיא כהונה הפשט ו

בראשונה פרק שני יומא

דלגה כר"א בן יעקב ודלגה כרבי יהודה. דחשיב פייס למחמה (ג) דלא
 כדברי יהודה ופייס דמן הכבש למזבח דלא כר"א בן יעקב:
מתני' תמיד קרב. משעת הולכת איברים ואילך קא חשיב:
 עטמו. כלל יום בשעה חמשה לאיברים ואחד לקרנים ואחד לסולת

כן יעקב היא דלית ליה חד להעלות
מכבש לתוכה: **ואחד** שני
ונסמן אחד של יין **ואחד** של מים:
ביר. כהן אחד ללווים אחת של מים:
ביר העצרים. שכל יום שנים בידם
שני גזירי עצים להוסיף על עצי
ההעברה להרבות' ובגמלה יליף לה
מקרא שבין העצרים לרץ התמיד
שני גזירין בשני הכנים אצל ששחרית
לא בני סידור שני גזירין אלא בשכס

אחד דכתיב וצער עליה הכהן:
 ובשבת שבתון הכהן וכו'. הרי שנים
 וצער: **גב'** מחא' מדקטני ובשבת
 וכו'. ממלל דשאר ימות החג לא
 מלא שיעטון שנים עשר וא' אחרת
 אף בין הערבים מנסכין מים בחול של
 כל ימות החג משכחת לה **ו'** בין
 הערבים עממא נחשכטא ושנים בידן
 שני ידיו ואחד בידו לזלוות לא מים:
 ולמנסך אם המים אומר לו הנבכ
 ידך. ונראה שמעבר הללויות למנך
 ספל של כסף שעל המזבח שהוא
 תקוב ממין חוטט שר דקין מקבל
 ויואל ^א בו והוא הניסוך: **שעטס אהה**
נפך על רגליו. לא עירה הללויות

נחוך הספן ושפך המים על דגויו לפי שהיה גדוקי ואינו מודה בניסוך המים: **באסרונין**. למה לי למיתני באסרונין? אם לא בא ללמדנו שניסוך המים אינו אלא בשעת נטילת לולב: (א) **[ואימא] דנעביד [חד]**. כהן אחד יסדר שני גזירין בנקד דכתיב ובער

עליה הכהן ועבדו מרי שוב יצאו
שני הכהנים לעשות את
בצקן בדמיו ועברו שמים
ובער ובערו. יתחב שניהן בלשון
אחד: פעמים י"ג. כהנים עוסקים
בשדות התמיד דכחן כחמתי"ו
בפינים שני י"ג הכהנים וכו' ו:
פעמים י"ד. בחג יד אחד ללוחות
של מים: פעמים ט"ו. בשבת:
פעמים ששה עשר. בשבת שבתון
החג: ה"ג והא פניא כשכעש עשר
הסוף דלח כ"ה" חן יעקב אלח כל
ישראל. הוא תנא אית ליה עין
הן אחד העולה אצורים

הכנס למזבח והרי כאן י"ו ללא
כר"א בן יעקב אלא כרבי יהודה
דאמר לא היה חסיד למסכה וי"ז

וכבש למזבח. ואני שמעתי בלשונות
 ליה דאמר לא היה כהן למחזה אלא
 קב שמעין ליה דאמר לא היה כהן
 ר' בחמשה. כבש החמיר: הפסול.
 ובעין פייס: (א) אם ר'ה הקריב
 בשירין צור והכי מפרש בגמרא:
 גמ'

הוא דלא כרבי אליעזר בן יעקב ודלא כר' יהודה: **מתני'** תמיד קרב בתשעה בעשרה באחד עשר בשנים עשר לא פחות ולא יותר כצד⁶ עצמו כמ' בתג ביד אחד צלוותי של מים הרי כאן עשרה בין הערבים באחד עשר הוא עצמו בתשעה ושנים בידם שני גזירי עצים בשבת באחד עשר הוא עצמו בתשעה ושנים בידם שני כוכי כהונה של לחם הפנים ובשבת שבתך התג ביד אחד צלוותי של מים: **גמ'** אמר ר' אבא ואיתימא רמי בר חמא ואיתימא ר' יוחנן⁷ אין מנסכין מים בחג אלא בתמיד של שחר ממאי מדקתני ובשבת שבתוך התג ביד אחד צלוותי של מים ואי סלקא דעתך בתמיד של בין הערבים מנסכין בחול נמי משכחת לה אמר רב אשי אף אנן נמי תנינא⁸ ולמנסך ואמר לו הגבה ידיך שפעם אחד נסך על גבי רגליו ורגמותרו לו העם באתרוגיהן שמע מינה תניא רשב"י אומר מניין לתמיד של בין הערבים שמעון שני גזירי עצים בשני כהנים שנאמר 'וערכו עצים אם אינו ענין לתמיד של שחר דכתיב⁹ ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה יתניהו ענין לתמיד של בין הערבים ואימא אידי ואידי בתמיד של שחר ואמר רחמנא עבד ודבר עבד א"כ נימא קרא ובער ובער¹⁰ (א) לא תרד רחמנא ובער הוה אמיתא חד אין תרי לא קמ"ל דנעביד חד ונעביד תרי א"כ נימא קרא ובער ובער א"ל וערך וערכו מאי ובער וערכו שמע מינה כדקא אמרין תני ר' חייא פיס פעמים י"ג פעמים י"ד פעמים ט"ו פעמים ט"ז והתניא י"ז ההיא דלא כר"א בן יעקב אלא כרבי יהודה: **מתני'** ה"א קרב באחד עשר הבשר בחמשה הקרביים והסולת והיין בשנים שנים יפר בעשרים וארבעה הראש והרגל הראש באחד והרגל בשנים העוקץ והרגל העוקץ בשנים והרגל בשנים החזה והגרה החזה באחד והגרה דפנות בשנים הקרביים והסולת והיין בשלשה אבל בקרבן יחיד אם רצה להקריב מקריב שוין: **גמ'** תנא ה"פשיטן וניתוחן שוין כור תוח ששוה כור שנאמר ינתנו בני אהרן כעיא כהונה הפשט וניתוח לא כעיא כהונה

מן גברי להו פייסות דאמריין לעיל והוצרך לו כהן מן שמעון להדין ייחודה לא היה פייס לתחמה לא שמעון ומר להו שמור אללו וזה עמי בנחתה אלל ר"א בן י עמיה שחלום לכסח היו מעלין לתחמה: **מורבן** מה דברים אמורים. דנעיין כל הוי כהנים לכל דהמה בסעיפין וניסוחן. של ייבור ושל יחד שרין להיות

תום' ימים

(ע"י תוס' מנחות פט: ד"ה
חד של שחר, ב) סוסה מח,
ושהמים מקלחין ויוצאין
רש"ש, ד) (לעיל סה.).

תורה אור השלם

ותתנו בני אהרן הכהן
ש על המזבח ויערכו
עצים על האש: ויקרא א
האש על המזבח תוקר
לא תכבה וכער עליה
בזבן עצים בבקר בבקר
ועליה העלה והקטיר
ליה חלבי השלמים:
ויקרא ו ה

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[רש"י ד"ה ה"ג וזה תנא
ו' ואי אפשר להעמידה דלי
שמעין וי' כלל וי"ב
הס"י יע"ש:]

הנהגות מהר"י

לנדא
(רש"י ד"ה אם רזה
וקרוב) ע"י לעיל דף ב.
נ"י כרש"י וז"ל ותי דעוני
נ"י כרש"י כחן ויכחיל פ"ד
מלכות תמידין הלכה ט.
פ"ו נ"י לישב סמורתי רש"י
נ"י מיייר דנעל סמורתי
נ"י לעלמז איה סין מניח
נ"י אצל א"ל סין מ"י
וקרוב נדנדי איה פ"ס לנ"י
נ"י דעוני א"ל סין מניח
נ"י דעוני א"ל סין מניח
נ"י דעוני א"ל סין מניח
נ"י דעוני א"ל סין מניח

מוסף רש"י

למנכ"ל אומר לו הנבחר
שנראה שאתם המים
שנבחרתם אין מדין
למנכ"ל המים, שפעם אחת
למנכ"ל אחד את המים על
למנכ"ל (למנכ"ל מדין) המשיט
למנכ"ל שוין בזה, ואפילו
למנכ"ל ויתור של עולם הוא
למנכ"ל כשר בזה ויטחם מה.

[illegible]

www.3ds.it

לחברותינו ידעונו מפתחם לא היו בעזרה בשעה שממד של בני הערבים הרב שלא היה ועו חסלה: אם אינו צנו לממד של שנה.